

ਪਰਭੂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਗਿਰਧਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਵਾਬਦੇਹ

1962 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 134 ਦਰਜ ਕਰੋ

28 ਜੁਲਾਈ 1964

ਕੋਰਟ ਫੀਟ ਐਕਟ (187057 ਦਾ VII (ਜੇ) (ਸੀ) 1953 ਦੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ (ਪੰਜਾਬ ਐਮਕੋਲਮੈਂਟ) ਐਕਟ 0000 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ) ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਇਲ-ਸੂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (ਹਾਈ) ਅਤੇ (ਵੀ) ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਵੰਡ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਨਲ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਫਿਮੂ
fhmdojd mys to ergrund pun optsin is og prurys put

VOL XVII) ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ- ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ S. 7 (iv) (c) ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ" ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ- ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਤੀਜਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ (ਪੀ. ਸੀ. ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਪੀ. ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ. ਜੇ., ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਉਲਟ) -

(1) ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿ ਵੰਡ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ (ਡਬਲਯੂ) (ਡਬਲਯੂ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। c) ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ, 1870 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ, ਅਤੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਵੀਂ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਲੈਣ।

(2) ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ (ਪੰਜਾਬ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1953 ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੀ ਗਈ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (IV) (c) ਦੀ ਧਾਰਾ ਅਤੇ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ" ਸਮੀਕਰਨ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰੋਵੀਸੋ ਤਾਂ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਅਜਿਹੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਪਿਛਲਾ

ਫਰਮਾਨ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲੋਂ ਉਸ ਪ੍ਰੋ, ਪਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ। ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ

(3) ਉਹ ਕਰਮਵਾਰ ਰਾਹਤ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨੂਨ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰਾਹਤ ਲਈ ਇਤਫਾਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿੱਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

(ਸੀਰੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ [VOL. xvii-(2) ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਮੇਹਰ ਸੇਰਗ ਅਤੇ ਹੈ ਬੀ ਮਿਸਟਰ ਹੈਟਿਸ ਐਚ.ਆਰ. ਫਾਮ ਨੇ 11 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਇਨਵੋਹਡ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਮੇਹਰ ਸੰਘ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹੇਟਿਸ ਪੀ.ਡੀ.ਸ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 28 ਜੁਲਾਈ 1964 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਨਿਰਣਾ.

ਮੇਕਰ ਸ਼ੇਖ, ਆਈ. ਮਿਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਇਸ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਦੋ ਸਵਾਲ ਹਨ।

(1) ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 31 ਆਫ 1953 ਦੁਆਰਾ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(iv) ਵਿੱਚ ਜੋੜੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਕੀ ਘੇਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਕੰਸ਼ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਵਾਲੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ?

(2) ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫਰਮਾਨ ਰੱਦ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਭਾਗ ਲਈ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਧਾਰਾ 7(iv) (c) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ?

ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 36 ਮੁਦਈ ਅਤੇ 145 ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠੇ ਹਨ,

ਪਿੰਡ ਇਸਮਾਈਲਾ 11 ਬਿਸਵਾਸ ਵਿੱਚ ਠੁੱਲਸ ਪਛਮਸੀਆਂ ਅਤੇ ਖੁਰਾਰਾ ਦੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਅਬਾਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵੇਰਵਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਤੋਂ 56 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ 57 ਤੋਂ 93 ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਅਤੇ 104 ਤੋਂ 106 ਨੇ 1949 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 94 ਤੋਂ 98 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ 99 ਤੋਂ 103 ਆਦਿ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਜ਼ਮੀਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਜ਼ ਨੂੰ ਧਿਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ 20 ਫਰਵਰੀ 1950 ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲਤ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਾਲਾ ਮੁਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 29 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ 94

ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। 95 ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਾਂਦਰੀ ਮਿ੍ਰਤਕ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਪੂਰਵਜ 99 ਤੋਂ 101 ਆਦਿ, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ। ਇਹ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਹਮਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਇਕੱਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹਨ। ਉਹ ਦੋ ਆਧਾਰ ਮੈਂ ਹਾਂ-

(ਅਲੀਫ਼) ਵੰਡ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰਧਾਰਕ ਦਾ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਰੇਕ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਹੱਕਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਓਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। (ਹੋ) ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8, ਸਿਵਲ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਉ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮੌਮ ਬਣ ਗਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। "ਪਲੈਂਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੇਵਾ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਹਨ।"

ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਇਹ ਆਧਾਰ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ (1) ਕਿ ਆਰਡਰ 1, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦਾ ਨਿਯਮ 8 ਇੱਕ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ (ii) ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕਦੇ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਾਲ। ਦੂਜੇ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ (ਏ) ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰੱਦ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ (ਬੀ) ਵੰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ।

ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਐਕਟ, 1870 (1870 ਦਾ ਐਕਟ 7) ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ (ii) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾਤਮਕ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਅਨੁਛੇਦ 17 ਦੇ (vi) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 'ਜਿੱਥੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲਈ. ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 17 (iii) ਅਤੇ (vi) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ 4,000, ਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ।

VOL XVII(2)1 ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

891 ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪਰਭੂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਰਧਾਰੀ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਹੈ। 7,425-1-6, ਨੇ ਇਹ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(iv)(c) ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ, ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 7, ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਲਾਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ।

1870 ਦੇ ਐਕਟ 7 ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 7(iv)(c), ਕੋਰਟ ਫੀਸ (ਪੰਜਾਬ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1953 (1953 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 31) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"7. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ:

(iv) ਸੂਟ ਵਿੱਚ

(c) ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਉਹ ਰਕਮ ਦੱਸੇਗਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਤੇਰਾਂ ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗੀ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।" ਜੈ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਮਨ ਵਿੱਚ, 1955 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 56, 24 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, 1960, ਬੇਦੀ, ਜੇ., ਅਤੇ ਸੈਂ, ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਂਗ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 7(iv) (ਸੀ) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ' ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ"। ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਬੰਧਨ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ।, ਅਬਾਦੀ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

7(iv)(c) ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਨ। ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਸੈਂਟਰਲ ਚੰਦ-ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ, ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 12, ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1961, ਖੰਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 5 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 7(iv)(c) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਡ ਵੈਲੋਰਮ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੈ ਲਾਲ ਦਾ ਕੇਸ ਖੰਨਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ. ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਖੰਨਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਤਾਂ ਜੇ., ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਟਕਰਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮਾਮਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸਵਾਲ ਇਸ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ।

ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਸਤੱਪਾ ਚੇਤਿਆਰ। ਰਾਮਨਾਥਨ ਚੇਤਿਆਰ (3)। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਖ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਨਿਰਭਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਦ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਹਤ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਜ੍ਹਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਬਟਵਾਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਧਿਰ ਦੇ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਹਰਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਗਨ ਨਾਥ (4) ਵਿੱਚ, ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੈਕੇਟ, ਜੇ. ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸਾਰੂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀ

ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ j ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ.. ਇਸ ਲਈ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਪਿਛਲੇ ਬਟਵਾਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜਾਂ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ। ਪੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜੋ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਬਟਵਾਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤੱਥਾਂ

ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਿਖਾਓ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੱਖ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਵਿਭਾਜਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਕੁਝ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਜੋਂ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। 1, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦਾ ਨਿਯਮ 8। ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 1, ਟੂਲ 8 ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਚਨਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਭਾਗ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪਿਰਥੀ ਸਿੰਘ (5) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰਡਰ 1 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਸੂਟ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਸੂਟ ਐਂਟੀਬਾਰ ਸਟੋਗ ਹੈ, ਜੋ. ਉਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਰੇਲ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜੇਠਮਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ (6) ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8, ਇੱਕ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਸੂਟ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ I ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, (c) ਮੁਦਈ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰਾਂ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ੀਅਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ (d) ਸੇਵਾ ਸੰਬੰਧੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸਨ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਨੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਇਹ ਅਲੋਚਨਾਵਾਂ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਲੈਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ I ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੂਟ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ. ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਾਰੂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[VOL XVB-(2)]

ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿੱਟਾ. ਕਾਲੀ ਕਾਂਤਾ ਸੁਰਮਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਵਿਚ। ਗੋਰੀ ਦ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੁਰਮਾ
ਬਰਦੇਉਰੀ (7), ਜੈਮਡ ਜੱਜ, ਪੰਨਾ 910 ਤੇ; ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ

ਕਾਰਡਧਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ

“ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ 4 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਥਿਤ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਲੀ ਕੀਤੇ ਬੱਕਰੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਕੈਚ ਕੈਚ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬੱਕਰੀਆਂ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਾਰੀ ਗਈ ਬੱਕਰੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਲੈਣ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। 4 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਚਾਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਅਤੇ ਸੂਦਰਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਧਿਰਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ. ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਲਛਮਣਬੱਟੀ (8) ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ, ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਬਾਕੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਾਕੀਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ-ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਹਨ, ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ; ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੂਸਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਨੁਕਸ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪਿਛਲੇ ਬਟਵਾਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਲੀ ਕਾਂਤਾ ਸੁਰਮਾ ਦਾ ਕੇਸ, ਭਾਵੇਂ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੁਕਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤੀ ਫ਼ੀਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ, ਸਿਰਫ਼ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਸਿੱਟਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਦਲੀਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਿਛਲੀ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਉਸਾਰੂ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਦੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਪੱਖ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਪਿਛਲੇ ਬਟਵਾਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਿਰਫ਼ ਸਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਬਣੀਆਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਮ

ਮੰਗਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਹਤ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਵਿਭਾਜਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਂ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਪਿਛਲੇ ਬਟਵਾਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਿਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ 1870 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਤੋਂ ਐਕਟ 7 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 17 (iii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ-

ਆਲਮ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਭਾਗ ਭਾਰੀ (9), ਅਤੇ ਹਰਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਗਨ ਨਾਥ (4)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਿਛਲੇ ਬਟਵਾਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਬਾਦੀ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ। ਅਤੇ ਵਿਭਾਜਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰਾਹਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਦੀ 7 ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਵਿਭਾਜਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਦ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਧਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਹੀ ਮੋਹਰ ਸੁਗ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਮਾਲਕੀਅਤ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੰਡ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਦਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ੇਬ-ਉਲ ਵਿਚ. ਨਿਸਾ ਵੀ. ਚੌਧਰੀ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ (10), ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ (iv) (ਸੀ) ਵਿੱਚ 'ਅਨੁਸਾਰੀ ਰਾਹਤ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੁਝ ਰਾਹਤ, ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਾਹਤ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਾਹਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ 'ਅਨੁਸਾਰੀ ਰਾਹਤ' ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਈ ਰਾਹਤ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਹਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 17(vi) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1 ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਅਧਾਰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਬਾਦੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਾਂਝਾ ਅਤੇ ਸਾਂਝਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ ਉਸੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਹਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਅਦਾਲਤ-ਫੀਸ ਲਈ ਉਕਤ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (vi) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੈਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰ-ਤਾਗ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਮੁਦਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਬਟਵਾਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਦ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਧੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵੰਡ ਲਈ ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਤੀਜਾਤਮਕ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਹਤ ਹੈ,

ਪਹਿਲੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਧਾਰਾ 17(iii) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 17 (vi) ਦੇ ਉਪਬੰਧ

ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦ

ਮੁਦਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਇੰਡੀਅਨ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਸ 901 ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਇਸ ਜਵਾਬ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਐਲ

ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ void ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 17(iii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਚਨਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗਾ ਕਿ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ। ਕੋਰਟ-ਫੀਸ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਪਿਛਲੇ ਬਟਵਾਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੱਖ ਸਨ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੋਰ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਨ: ਜ਼ੇਬ-ਉਲ-ਨਿਸਾ ਵੀ. ਚੌਧਰੀ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ (10) ਦੇਖੋ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ 1870 ਦੇ ਐਕਟ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ 7(iv)(c) ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਵੰਡ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ 1953 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 31 ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 7(iv)(c) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਉਸ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ 4.000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁੱਲ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਇਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 1953 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 31 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਦਈ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਬਟਵਾਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ 'ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ' ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਜੈ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੌਦਾਗਰ ਚੰਦ-ਰਾਮ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਵੱਲੋਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਦਾ ਕੇਸ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਮੰਗ 'ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ. ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਰਾਮ ਕੰਵਰ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ

ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਗਾਰਡਾ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ 'ਜਾਇਦਾਦ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰੋਡਰ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਭਾਵ ਪਟੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਚ। ਸੰਪਤੀ. ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੈ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਰਮਾਨ

ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਇਹ

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਹਤ, ਇਸ ਲਈ, ਕਰਦੀ ਹੈ

903 ਪੰਜਾਬ ਸੋਧ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੁਦਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਬਟਵਾਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ 1870 ਦੇ ਐਕਟ 7 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ (iv)(c) ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ "ਉਹ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਰਾਹਤ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅੱਧੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ V ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਵਰਜੂਪੁਰੀ ਚੋਟੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਥੇਵੂਰ (11) ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾੜ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੇਵਦੋਸ, I, ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਦਈ ਸਹੁੰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਲਾਂਟ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ 'ਤੇ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰਾਹਤ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(iv)(c)। ਮੁੜ ਵੈਂਕਿਤਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੱਟਰ (12) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪਰਾਂਬੇ ਉੱਤੇ ਰਸਤੇ ਅਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵਾੜ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੰਧਾਂ, ਆਦਿ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੈਕਸਨ, ਜੇ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਸੌਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ. ਮਦਰਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਮੱਚ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨਾ ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਨਾ ਘਰ

ਨਹੀਂ, ਬਾਗ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਕ ਕੇਸਮੇਟ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਹਾਰਕ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ (v) ਲਾਗੂ ਕਰੋ। ਸੂਟ ਐਫਆਈਆਰ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਦੀ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਮਕੈਨੀਕਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੇਵੀਏਬਿਕ ਹੈ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਧਾਰਾ

"ਸੋਧ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਰਭੂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਦਲਾਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਔਰਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਨਾਇਡੂ (14), ਪੀ. ਫੋਂਟੇਟ ਲਕਸ਼ਣ ਬਨਾਮ 8. ਵੇਂਦਰਿਆ (15), ਅਫਕਮਥ ਕੈਪੀਲਿਟ (16) ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾਦਰ ਦ ਟੂਟੀਕੋਰਨ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ 905 ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਏਅਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵਿਟਰਾ ਆਈਵਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, "ਇੱਥੇ ਕੀ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਕੀਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਟਰੂ ਸਾਇਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਨਾ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸ਼ਰੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੋ ਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕੌਂਸਲ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਅੰਤਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀਆਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਆਰਐਸ ਅਤੇ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋਵੇਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿੱਧੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਤਨ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿਸ਼ਾ ਕੀ ਹੈ। ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਮਿਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਟ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਮਦਰਾਸ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਹਤ ਦਾ ਆਈਆਰ ਸੋਨਿਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਕੂਲ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਣਚਾਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵੂ ਵਿਵਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵੰਡ ਵਿਚਲੇ ਫਰਮਾਨ ਰੱਦ ਅਤੇ ਮੱਧ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਫਰਮਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਵਿਟ ਮੈਲਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਿਯੂਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਭੁਲੇਖਾ ਨਾ ਪਵੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਲਈ, ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਜੈ ਲਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਪਿਛਲੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਮਿਲੀਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਦ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੰਗਲੀ ਸੋਧ e ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ

ਵ) ਨੂੰ. ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੋਏਗ ਹੇਤ ਨਸੇ ਪਾਰਥੂ ਨੂੰ ਟਾਇਲ ਟੂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਵਾਲ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਪੈਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਡਿਕਰੀਸਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੈਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਆਖਰਕਾਰ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗੀ, ਐਮੀ ਰਾਏ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ (iv) (2) ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਅਦਿਨੀ ਵਜੋਂ ਦੂਜੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਕ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (2) ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਟੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 31 ਆਫ਼ 1953 ਦੁਆਰਾ 1870 ਦੇ ਐਕਟ 7 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ivic) ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵੰਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੰਡ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਬਟਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਬ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰਾਹਤ ਇਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ। 1870 ਦੇ ਐਕਟ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ 7(ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਮੁਦਈ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਲਈ ਕਮੈਟ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਹੈ। ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਸ ਮੁੱਲ ਦੇ 4,000 ਮੇਰੇ ਲੂਮਡ ਹੈਸਬਰ, ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਪੈਲਗਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ. 1, ਪਰ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ. ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਵੱਖਰਾ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ

ਸੋਲੋਮੇ ਨੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

(1) ਫੀਨੇ ਦਾ ਸਕੋਪ ਕੀ ਹੈ ?

1953 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 31 ਦੁਆਰਾ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(iv) ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੇ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਭਾਵ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ?

(2) ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਮੀਟ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਦ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਵੇਂ ਵੰਡ ਲਈ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫੀਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(iv) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। 'ਤੇ?

ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ

ਮੁਦਈ, ਜੋ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕੁਝ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 74,201 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ 146681/432978 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਿੰਡ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਟ ਲਿਆਏ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਹ ਸਨ ਕਿ 1949 ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਤਮਾਮ ਲਿਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੋਸ਼ੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ. ਰਾਲ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 20 ਫਰਵਰੀ, 1950 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਫਰਮਾਨ 29 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫਰਮਾਨ ਮੁਦਈ ਡੀਵੇਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਓਰਡਰ 1 ਦਾ ਪੂਨ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮੈਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3, ਕੋਇਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਕੋਡ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਸਹੀ ਬੇਕਲਰ ਨੂੰ ਐਕਸ ਪਾਰਟੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਓਰਡਰ 1. ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। war hogas and 111 ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਰੈਫ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਕਲਿੰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

a) 30 ਫਰਵਰੀ, 1950 ਅਤੇ 29 ਜੂਨ, 1954 ਦੇ 1949 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਗਿੰਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੋ ਕਿ 30 ਫਰਵਰੀ, 1950, ਅਤੇ 29 ਜੂਨ, 1954 ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਐਲਬਰਸ ਫਰਮਾਨ ਹਨ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, wer pomod ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ AFSK ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਭਾਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

(ਖੇਵਰ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ 441297 ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਫਿਨੂਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

altemarive, ਲਾਈਵ ਵਿੱਚ ਪੌਦੇ 64 ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਚੋਗਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਹਨ

(i) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਅਵਾਰਡ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਇਹ ਪੁਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 4,000 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ valand ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਡੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸੀ

910 ਈਵੇਕਸ। ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੀਟ ਦਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। 1950 nP, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ (a) ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੋਰਟ ਫੀਸ 19.50 ਐਨ. ਨੂੰ ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਲ ਅਦਾਲਤੀ-ਦਰਬਾਰ ਰੁਪਏ। 39 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਵੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨ

ਰਿਆਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਢਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ "ਕੀ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁੱਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀ ਹੈ?"

ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 0-10 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ ਦਲਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਸੀ. 0-1-6 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦਾ ਵਾਇਰਲ ਮੁੱਲ ਰਾ. 7,425-1-6. ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੈਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (ivXc) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1953 ਦੇ ਕੋਰਟ ਫਰਜ਼ (ਪੰਜਾਬ ਸੋਧ) ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਥਰੀਨਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 7,425-1-6 ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਪਲਾਂਟ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 1962 ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 134 ਨੂੰ ਫੀਡ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਲਾਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਇਹ ਅਪੀਲ 11 ਸਾਲਾ ਮੇਹਰ ਪੰਡ ਖੰਨਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.

ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਅਪੀਲੀ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿਟ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੋਰਸ ਲੋਅ, ਇਸ ਲਈ, ਅਨੁਸੂਚੀ II, ਆਰਟਾਈਡ 17, ਉਪ-ਧਾਰਾ (vi) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਦਾਨੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਆਖਰੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਦੂਸਰਾ ਆਰਪਮੈਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਿੱਲੀਫ (ਬੀ) ਵੱਖਰੀ ਬੋਮ ਰਾਹਤ ਸੀ, ਰਿਲੀਡ ਅਨੁਸੂਚੀ 11, ਅਨੁਛੇਦ 17 (vi), ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 11, ਅਨੁਛੇਦ 17 (i) ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ () ਦੁਆਰਾ ਪੋਵਮੋਡ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਸੂਟਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਗਾਮੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ (4) ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁੱਖ ਰਾਹਤ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੇ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰ, ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਨ। ਚਿੱਕੜ ਨੈਪਲੰਜ ਉਸ ਦੀ ਤੀਜੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਆਰਟ ਐਡਮਨ 7 (wec) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ-ਦੁਸ਼ਮਣ (ਪੰਜਾਬ ਸੋਧ) ਐਡ, 1953 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਹਤ

ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਪਲਾਂਟੀਫਲ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਊਂਟ ਫੀਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਟੋਵ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਰਗਬ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਿਛਲੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਰਾਹਤ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮੁੜ-ਵਪਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤਾਂ ਸਨ, ਜੋ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਨਿਰਲੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਪ੍ਰੀਭਾਗਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। . ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰੀਫ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੈਅ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ 4,000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਮੁੱਲ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰ ਅਮਾਮੀ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਈ

ਕੋਰਟ-ਫਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਇਸ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਹਨ: ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਪੰਜ ਦੀ ਰਕਮ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਿਟਸ ਨੂੰ ਕੰਪਿਊਟਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

(ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਐਂਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਨੇਸੁਨੀ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਜੋੜਨ ਦੇ ਮੋਮੋਰੇਂਡਨ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਰਾਹਤ ਗੀਤ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਰਟ-ਫੇਰ ਇੰਡਚ ਏਸ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 13 ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ ic ਅਧੀਨ) ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ

ਜਿੱਥੇ, ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਰਭੇ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਧਾਰਾ (v) ਦੁਆਰਾ ਅਡੋਬ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਣਧਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(v) ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ, ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਗਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਅਤੇ

(a) ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਨਾ ਮਾਲੀਆ ਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮਾਲੀਏ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

(ਬੀ) ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਨਾ ਮਾਲੀਆ ਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ i ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ - ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਪੰਜ ਗੁਣਾ ਇਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ

(c) ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਪੰਦਰਾਂ ਗੁਣਾ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੁੱਧ ਲਾਭ,

ਜਿੱਥੇ, ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਰਭੇ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਧਾਰਾ (v) ਦੁਆਰਾ ਅਡੋਬ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਣਧਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(v) ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ, ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਗਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਅਤੇ

(a) ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਨਾ ਮਾਲੀਆ ਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮਾਲੀਏ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

(ਬੀ) ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਨਾ ਮਾਲੀਆ ਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ i ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ - ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਪੰਜ ਗੁਣਾ ਇਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ

(c) ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

(d) ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,

(e) ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਇੱਕ ਘਰ ਜਾਂ ਬਾਗ ਹੈ-ਘਰ ਜਾਂ ਬਗੀਚੇ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

ਅਨੁਸੂਚੀ II

ਗਿਣਤੀ

ਫਿਕਸ ਫੀਸ

ਉਚਿਤ ਫੀਸ 17. ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹਰੇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ

(vi) ਹਰ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿੱਥੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਰੁ. ਪੱਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 19.50 nP. (ਪੰਜਾਬ)

ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਲੱਗਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਸ.ਆਰ.ਐਮ.ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ. ਸਤੱਪਾ ਚੋਟਿਆਰ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਆਰ.ਐਮ.ਆਰ.ਐਮ. ਰਾਮਨਾਥਨ ਚੋਟਿਆਰ (3), ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ. ਇਹ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਊਂਟ ਜ਼ੇਬ-ਅਲ-ਨਿਸਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੰਦੀਜ਼ ਦੀਨ ਮਿਸ਼ਾਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (10) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਇਸ ਵਰਣਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ 0 ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਪੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਮਾਪਦੰਡ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਤੱਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਹ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਰਾਹਤ ਫਾਸ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਸੈਟ ਆਰਟਾਈਡ 17(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਸਿਰਫ 10 ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਪਲਾਂਟ 'ਤੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਘੋਸ਼ਣਾਯੋਗ ਮੀਟ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਲੇਮਿਫ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਵਾਈਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੈ

ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਓਸ਼ਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਿਰਫ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ, ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੇ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ, ਬਟਵਾਰੇ ਲਈ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਡਿਤ ਜੇ. ਦਾ ਐਲਾਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਵੀਂ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਾਰੂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਵੇਂ ਭਾਗ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਲ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਦ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਬੇਕੇਟ ਜੇ.ਜੇ. ਹਰਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਪਾਨ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ

"ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੇਚਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਨੁਸੂਚੀ II, ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 17(iff) ਨਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 7(iv)(c)। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਾਧੂ."

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਆਲਮ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਭਾਗ ਭਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (9) ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਪਰਭਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਕੈਨਥਾਰਟ V. ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਪਿਛਲੇ ਬਟਵਾਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੱਖ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 20 ਫਰਵਰੀ, 1950 ਨੂੰ ਗਲਤ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਾਲਾ ਮੁਢਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਮਿਤੀ 29 ਜੂਨ, 1954, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੰਡਿਤ ਜੇ.

ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਚਿਪਕਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਰੇ s ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਗਿਲਾ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਤਾਬਕ ਬਟਵਾਰੇ ਦੀ

ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੇਅਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਪੰਡਿਤ ਜੇ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਬਟਵਾਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਰਿਲਾਇੰਸ ਕਾਲੀ ਕਾਂਤਾ ਸੁਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਗੋਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੁਰਮਾ ਬੰਦੂਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਟੀ) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 94 ਅਤੇ 95, ਅਤੇ ਚਾਂਦਗੀ, ਮਿ੍ਰਤਕ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਨੰ: 99 ਤੋਂ 101, ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਬਣਾ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਰਡਰ ਪਰਭਾ 1. ਨਿਯਮ 8. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਰਡਰ 1. ਪੰਡਿਤ ਨਿਯਮ 8, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਸੂਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬੇਦੀ ਜੇ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ 24 ਮਾਰਚ, 1960 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੈ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਮਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ 1955 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 56 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਕਿ ਆਰਡਰ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧ. ਨਿਯਮ 8. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਸੂਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥੀ ਸਿੰਘ (5) ਵਿੱਚ ਜ਼ਫਰ ਅਲੀ, ਜੇ. ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜੇਠਮਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਚਾਈ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੇ

ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਆਮ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 8. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਹ ਧਿਰਾਂ, ਜੋ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਿਆ ਸੀ, ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ (ਇਸਮਾਈਲ ਮੁਨਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ. ਨਿਆਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ)

ਗਿਰਧਾਰੀ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ

ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (17)। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਵੀ. ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਕਾਲੀ ਕਾਂਤਾ ਸੁਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੀਸਰਾ, ਕਾਲੀ ਕਾਂਤਾ ਸੁਰਮਾ ਦੀ ਸੌਖ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੱਖ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੂਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਧਿਰ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਵੇਂ ਬਟਵਾਰੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਲੈਣ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 7(iv)(c) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਵੀਂ ਵੰਡ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਰ ਅਰਦਾਸ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ 7(iv)(c) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਹਤ ਸੀ। ਸੰਪਤੀ. ਦੀ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਊਂਟ ਜ਼ੇਬ-ਉਲ-ਨਿਸਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਪੁ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 17 (vi) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 19.50 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਇਸ ਰਾਹਤ ਉੱਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਰਾਹਤ, ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਇਹ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 17 (ਆਈਐਮ)

ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸੀ। ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ। 19.50 ਐਨ.ਪੀ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਵੰਡ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 7(iv)(c) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਸੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਮਾਊਟ ਜ਼ੇਬੁਲ-ਨਿਸਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (18) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ-

"ਸੈਕਸ਼ਨ 7(iv) (c) ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ 'ਅਨੁਸਾਰੀ ਸੁਧਾਰ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੁਝ ਰਾਹਤ, ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਾਹਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਚਿਟਲੇ ਨੇ "ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਦੂਜੇ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 135 ਉੱਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ ਵੋਲ XVII-ਜੀ)

"ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਤ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਅਨੁਸਾਰੀ ਰਾਹਤ' ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਡੀ. ਸਿੰਘ ਨੇ ਲਾਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ "ਦਿ ਲਾਅ ਆਫ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਂਡ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਇਨ ਇੰਡੀਆ," 1963 ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੰਨਾ 139 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

"ਇਹ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਰਾਹਤ ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਹਤ ਇੱਕ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ"

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, 'ਅਨੁਸਾਰੀ ਰਾਹਤ' ਮੁੱਖ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰਾਹਤ ਲਈ ਇਤਫਾਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਸੈਂਟ ਅੰਗੂਰੀ ਦੇਸ ਵੀ. ਗੁਰਮਨ ਸਿੰਘ, (19) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ -

"ਸੈਕਸ਼ਨ 7(iv)(c) ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰਾਹਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਰਾਹਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਰਾਹਤ ਲਈ ਇਤਫਾਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਧਾਰਾ 7(iv) (iv) (c), ਦੋਵੇਂ ਦਲੀਲਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਅਦਾਲਤ

ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਵੰਡ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਾਜ਼ੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਸੀ [ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਭੋਲਾਨਾਥ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਗਿਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (20), ਸਟਾਰ ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਐਂਡ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ, ਲਾਲ। ਵੀ. ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (21), ਮਾਊਂਟ ਫਜ਼ੀਲਤ ਖਾਤੂਨ ਬਨਾਮ ਹਾਜੀ ਰਹੀਮਬਕਸ ਗੁਲਮਹੋਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (22), ਅਤੇ ਹਾਰਾ ਗੋਵਰੀ ਸਾਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦੁਖੀ ਸਾਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (23)]। ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤਾਜ਼ੀ ਵੰਡ ਲਈ ਰਾਹਤ ਵੀ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਅਜੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 7(iv) (c) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਜਵਾਬ, ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਮੁਕੱਦਮਾ

ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7(iv)(c) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ" ਵਾਕੰਸ਼ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਕੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਪੰਜਾਬ ਸੋਧ ਐਕਟ 1953 ਦੇ 31 ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਬਸ਼ਰਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਭਾਗ।"

ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਵੰਡ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਾਜ਼ੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਸੀ [ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਭੋਲਾਨਾਥ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਗਿਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (20), ਸਟਾਰ ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਐਂਡ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ, ਲਾਲ। ਵੀ. ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (21), ਮਾਊਂਟ ਫਜ਼ੀਲਤ ਖਾਤੂਨ ਬਨਾਮ ਹਾਜੀ ਰਹੀਮਬਕਸ ਗੁਲਮਹੋਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (22), ਅਤੇ ਹਾਰਾ ਗੋਵਰੀ ਸਾਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦੁਖੀ ਸਾਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (23)]। ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤਾਜ਼ੀ ਵੰਡ ਲਈ ਰਾਹਤ ਵੀ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਅਜੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 7(iv) (c) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਜਵਾਬ, ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7(iv)(c) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ

ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ" ਵਾਕੰਸ਼ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਕੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਪੰਜਾਬ ਸੋਧ ਐਕਟ 1953 ਦੇ 31 ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਬਸ਼ਰਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਭਾਗ।"

VOL XVII-471 ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

925 ਦੀ ਧਾਰਾ 7(iv)(c) ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1922 ਦੇ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ 5 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਕਿਸੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ।",

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਸੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਘੇ ਜੱਜ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ-

"ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ 'ਅਨੁਸਾਰੀ ਰਾਹਤ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਰਾਜਾ ਕੇ. ਜੇ.ਵੀ. ਨਾਇਡੂ (14) ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, 1, ਰਾਮ ਕੰਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨੌਰੁੰਗ ਰਾਇੰਡ (2) ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

“ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸੋਧ ਐਕਟ 1953 ਦੇ 31 ਵਿੱਚ 'ਜਾਇਦਾਦ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਨ।

VOL XVII-471 ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

925 ਦੀ ਧਾਰਾ 7(iv)(c) ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1922 ਦੇ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ 5 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਕਿਸੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ।",

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਸੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਘੇ ਜੱਜ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ-

"ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ 'ਅਨੁਸਾਰੀ ਰਾਹਤ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਰਾਜਾ ਕੇ. ਜੇ.ਵੀ. ਨਾਇਡੂ (14) ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, 1, ਰਾਮ ਕੰਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨੌਰੁੰਗ ਰਾਇੰਡ (2) ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

“ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸੋਧ ਐਕਟ 1953 ਦੇ 31 ਵਿੱਚ ‘ਜਾਇਦਾਦ’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਲੀਜ਼ ਅਧਿਕਾਰ. ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਲੀਜ਼ਹੋਲਡ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ 'ਤੇ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੰਨਾ ਜੇ., ਇੱਕ ਪੀ.ਡੀ. ਅਨਰਿਪੋਰਟਡ ਹੁਕਮਰਾਨ S.A.O. 12 ਆਫ 1961 (ਮੈਕਸੀਰਸ ਸੌਦਾਗਰ ਚੰਦ ਰਾਮ ਚਾਨਾ ਵੀ. ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਨੇ 5 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਹੁਣ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੇ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਿਛਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗੀ, ਫਿਰ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਿਛਲਾ ਡਿਕਰੀਯੂ ਰੀਲਰ ਅਤੇ ਵੇਇਡ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਫਿਰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਨਾਲ, ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ.

VOL XVII-QJ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰੇ 5 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੁਝ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਂਝੀ ਹੋਣੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ:

"ਪੈਰਾ 5. ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਸਮੇਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮੌਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਪਾਉਣ, ਸਮੁੱਚੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਉਣ ਅਤੇ ਮੁੜ ਬਟਵਾਰੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

6. ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣਾ ਅਤੇ ਮਾਪ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ 1961 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਬਦਲੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੈ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਪਰਵਿਸ਼ੋ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ "ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਜੋ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਿੰਡ ਅਬਾਦੀ ਦੀ ਮੀਟ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ"

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਪਿਛਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਮਰੀਮਾਥੂ ਨਾਦਰ v. ਟੂਟੀਕੋਰਿਨ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀ (16) 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕੁਝ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ।

VOL XVII-(2) ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ 7(iv)(c) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਗਿਰਧਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (146881/432978) ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਬਜ਼ਾਰ ਪੰਡਿਤ, ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। 7,425- 1-6

ਆਈ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Manjit Kaur
Translator